

ความเสี่ยงใหม่ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

ซีพีเอฟให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงทั้งที่เผชิญอยู่ และความเสี่ยงใหม่ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต (Emerging Risk) ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการบริหารห่วงโซ่อุปทานของบริษัท หรืออุตสาหกรรมอาหารในช่วง 3-5 ปี ข้างหน้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ธุรกิจและแผนการจัดการความเสี่ยงให้สอดคล้องต่อปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในระยะสั้นและระยะยาว ตลอดจนเปิดเผยประเด็นความเสี่ยงต่อผู้มีส่วนได้เสียเพื่อให้ทราบ และเข้าใจถึงแนวโน้มการเกิดความเสี่ยงใหม่ บริษัทในฐานะที่เป็นผู้ผลิตและจัดจำหน่ายอาหารรายสำคัญของโลกพิจารณาว่าอาจมีความเสี่ยงใหม่เกิดขึ้นได้ในอนาคต ดังต่อไปนี้

ความเสี่ยงใหม่ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

1	<u>ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ</u>	3
2	<u>ความเสี่ยงจากนวัตกรรมด้านโปรตีนจากพืช</u>	5
3	<u>ความเสี่ยงจากเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่</u>	6
4	<u>ความตระหนักในการรักษาสิ่งแวดล้อมของผู้บริโภค</u>	7
5	<u>ความต้องการด้านมาตรฐานสินค้าที่สูงขึ้น</u>	8

1. ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ

คำอธิบาย

เนื่องจากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น ทำให้เกิดการผลักดันจากการประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ 26 (COP26) เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างเร่งด่วน นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ

โดยประเทศไทยได้แสดงเจตจำนงในการมีส่วนร่วมเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกร่วมกับประชาคมโลกตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในการประชุม COP26 พร้อมทั้งยกระดับเป้าหมายการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (NDC) เป็นร้อยละ 40 ของการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จากที่ได้เคยตั้งเป้าหมายไว้ร้อยละ 20-25 ภายในปี 2573 พร้อมทั้งบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน ภายในปี พ.ศ. 2593 และเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ได้ในปี พ.ศ. 2608

ในขณะที่ตัวอย่างแรงผลักดันที่สำคัญในต่างประเทศ ได้แก่ EU CBAM (European Union Carbon Border Adjustment) ที่วัดปริมาณคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของสินค้านำเข้าไปยังยุโรป และนโยบายการเก็บค่าคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของสินค้านำเข้า นอกจากนี้ในการประชุม COP26 ยังมีการพูดคุยถึงการตัดไม้ทำลายป่า และความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งส่งผลให้สหภาพยุโรปได้มีการตอบสนองผ่านการผลักดันนโยบายใหม่ในการนำเข้าสินค้าที่ปราศจากการตัดไม้ทำลายป่า หรือมีความเสี่ยงต่อความหลากหลายทางชีวภาพสูงกลุ่มยุโรป ทั้งนี้แรงกดดันดังกล่าวนับว่าเป็นส่วนหนึ่งของการกีดกันทางการค้า (Trade Barrier) ที่สามารถส่งผลต่อการส่งสินค้าไปขายยังกลุ่มยุโรป นำมาซึ่งการแข่งขันทางการค้าที่สูงขึ้น และรายได้ รวมถึงส่วนแบ่งการตลาดที่ลดลง

1. ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ

ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

- จากการกีดกันทางการค้าที่เกิดจากกฎหมายที่มีความเข้มข้นมากขึ้นในเรื่องของคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของ EU CBAM อาจจะนำมาซึ่งจำนวนสินค้าที่ส่งออกลดน้อยลง และมีการสูญเสียส่วนแบ่งตลาด เนื่องจากบริษัทอาจปรับตัวต่อกฎหมายล่าช้าและไม่ทันท่วงที นอกจากนี้แล้วอาจนำมาซึ่งค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจากการจ่ายค่าคาร์บอนฟุตพริ้นท์
- จากกฎหมายและข้อกำหนดที่เพิ่มมากขึ้น ซีพีเอฟจะต้องมีการปรับเปลี่ยนการผลิตเพื่อให้สอดคล้องต่อข้อกำหนด โดยเฉพาะการกีดกันในเรื่องวัตถุดิบทางการเกษตรที่มีผลต่อความหลากหลายทางชีวภาพและการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป ซึ่งรวมไปถึงวัตถุดิบหลักของบริษัท ได้แก่ ข้าวโพด น้ำมันปาล์ม และถั่วเหลือง เป็นต้น โดยซีพีเอฟจำเป็นต้องมีการตอบสนองผ่านการจัดการห่วงโซ่อุปทานอย่างชัดเจน ไม่เช่นนั้นอาจนำมาซึ่งการสูญเสียยอดขาย และรายได้

มาตรการจัดการที่สำคัญ

- กำหนดเป้าหมายเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ดำเนินการ และติดตามผลอย่างต่อเนื่อง เช่น ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหน่วยการผลิตทั้งทางตรงและทางอ้อมลง 25% ภายในปี 2568 (ปีฐาน 2558) เป็นต้น รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกที่สอดคล้องกับเป้าหมายทางวิทยาศาสตร์ (Science-based Targets: SBT)” และเป็นสมาชิกของแคมเปญ ‘Business Ambition for 1.5 degrees’
- พัฒนาผลิตภัณฑ์ และกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อพัฒนาการใช้พลังงาน และวัตถุดิบอย่างมีประสิทธิภาพ นำมาซึ่งการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และคาร์บอนฟุตพริ้นท์ที่ลดลง เช่น การหมุนเวียนพลังงานกลับมาใช้ใหม่จากการหมักมูลสัตว์ ได้มาซึ่งก๊าซชีววมวลจากฟาร์มสุกรและไก่ไข่ และการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ เป็นต้น
- การพัฒนามาตรฐานการจัดการจัดหาวัตถุดิบที่ยั่งยืนตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อให้วัตถุดิบของซีพีเอฟมีความเสี่ยงน้อยที่สุดต่อการตัดไม้ทำลายป่าและความหลากหลายทางชีวภาพ มีระบบการตรวจสอบย้อนกลับของวัตถุดิบที่ ซึ่งช่วยให้ซีพีเอฟมีการคัดกรองผู้จัดหาวัตถุดิบได้ดีขึ้น ตลอดจนช่วยปรับเปลี่ยนผลการดำเนินงานของคู่ค้าและพันธมิตรในอุตสาหกรรมให้สอดคล้องต่อการปรับตัวสู่ Net Zero Commitment ในอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารในประเทศไทย

2. ความเสี่ยงจากนวัตกรรมด้านโปรตีนจากพืช

คำอธิบาย	ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น	มาตรการจัดการที่สำคัญ
<p>เนื่องด้วยอุตสาหกรรมปศุสัตว์เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงสุดและมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพภูมิอากาศ ผู้บริโภคจำนวนไม่น้อยจึงมีความสนใจในการบริโภคโปรตีนที่มาจากพืช แทนโปรตีนที่มาจากสัตว์ เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในขณะเดียวกันพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไปจากกระแสผู้บริโภคที่ใส่ใจในสุขภาพ และให้ความสำคัญด้านสุขภาพมากยิ่งขึ้นในช่วงที่เกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 นำมาซึ่งกระแส Flexitarian ที่ทำให้ผู้บริโภคสามารถรับประทานมังสวิรัตแบบยืดหยุ่นเป็นครั้งคราว ส่งผลให้การบริโภคโปรตีนจากพืชมีเพิ่มมากขึ้น</p>	<ul style="list-style-type: none"> • อาจส่งผลกระทบต่อความต้องการทางเทคโนโลยี และนวัตกรรมขั้นสูงเพื่อใช้ในการผลิตโปรตีนจากพืชให้มีคุณภาพมากขึ้น • มีการคาดการณ์ว่าช่วงปี 2565-2572 ตลาดโปรตีนจากพืชจะมีอัตราการเติบโตเฉลี่ย 12% ต่อปี จึงอาจส่งผลกระทบต่อยอดขาย ส่วนแบ่งตลาดของบริษัทในฐานะที่เป็นผู้นำด้านการผลิต และจำหน่ายอาหารของโลก • เนื่องด้วยตลาดอาหาร plant based มีอุปสรรคในการเข้าตลาดน้อย นำมาซึ่งผู้ผลิตอาหารรายใหญ่ในปัจจุบันที่ขยายการผลิตสินค้ากลุ่มนี้ และยังมีธุรกิจรายใหม่ (Startup) ที่นำเสนอ นวัตกรรมอาหารที่ใช้โปรตีนจากพืชเพิ่มขึ้นทุกปี ทำให้สินค้ามีความหลากหลาย และเกิดการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น นำมาซึ่งความยากลำบากในการรักษา ส่วนแบ่งตลาดของ CPF 	<ul style="list-style-type: none"> • จัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารซีพีเอฟ โดยร่วมกับผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ เพื่อเป็นศูนย์กลางด้านงานวิจัยอาหาร พัฒนา และต่อยอดผลงานวิจัยสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร ทั้งโปรตีนจากเนื้อสัตว์ และพืช • ศึกษาแนวโน้ม และวิเคราะห์ความต้องการ และพฤติกรรมของผู้บริโภค • พัฒนาความหลากหลายของสินค้ากลุ่มโปรตีนจากพืชทั้งอาหารพร้อมปรุงและอาหารพร้อมทาน เพื่อจัดจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ

3. ความเสี่ยงจากเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่

คำอธิบาย	ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น	มาตรการจัดการที่สำคัญ
<p>ทุกอุตสาหกรรมมีการนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมเข้ามาใช้ในการดำเนินธุรกิจ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน หรือสร้างโอกาสในการแข่งขัน เวกเช่นเดียวกับซีพีเอฟที่มีการนำเทคโนโลยี ดิจิทัล และนวัตกรรมเข้ามาใช้อย่างต่อเนื่องทั้งการวิเคราะห์ธุรกิจด้วยฐานข้อมูลขนาดใหญ่ การนำบล็อกเชนมาใช้ในการตรวจสอบย้อนกลับ การพัฒนากระบวนการผลิตด้วยการนำหุ่นยนต์ ปัญญาประดิษฐ์ หรือระบบอัตโนมัติมาใช้ในการลดข้อผิดพลาด ลดการใช้แรงงาน ควบคุมงาน รวมถึงการพัฒนาสินค้าใหม่ อย่างไรก็ดี เทคโนโลยี ดิจิทัล และนวัตกรรมเหล่านี้มีความหลากหลาย มีราคาค่อนข้างสูง และมีพัฒนาการอย่างก้าวกระโดดอย่างรวดเร็ว บริษัทจึงอาจได้รับผลกระทบหากไม่ให้ความสำคัญต่อการติดตามความก้าวหน้า ในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ นำมาซึ่งค่าใช้จ่ายจำนวนมากหากไม่สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างคุ้มค่า และอาจส่งผลกระทบต่อบริษัทในระยะยาว</p>	<ul style="list-style-type: none"> • คู่แข่งขันรายใหม่ที่เพิ่งเข้าสู่ตลาดอาจมีโอกาในการแข่งขันมากกว่า เนื่องจากมีการลงทุนในเทคโนโลยีที่ทันสมัย และมีการปรับตัวที่รวดเร็วและทันต่อก้าว • บริษัทอาจมีต้นทุนทางการเงินเพิ่มสูงขึ้น หากไม่สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่ลงทุนได้อย่างเต็มที่ • บริษัทอาจสูญเสียโอกาส ความสามารถในการแข่งขัน ฐานลูกค้าและผู้บริโภค รวมถึงยอดขาย และส่วนแบ่งตลาด หากนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้อย่างไม่เหมาะสม หรือไม่สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า และผู้บริโภค 	<ul style="list-style-type: none"> • ปลุกฝังค่านิยมองค์กร “สร้างสรรค์สิ่งใหม่” รวมถึงกระตุ้นให้พนักงานคิดค้นสิ่งใหม่อย่างต่อเนื่องผ่านการจัดทำโครงการ “CEO Award” • ศึกษาแนวโน้ม ประเมินความเหมาะสมของการลงทุน และตัดสินใจลงทุนในเทคโนโลยี ดิจิทัล และนวัตกรรม เพื่อยกระดับการดำเนินงาน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน • พัฒนารูปแบบการดำเนินงานแบบ “เต็มแก้ว” โดยมุ่งเน้นให้มีการนำเทคโนโลยี ดิจิทัล หรือ นวัตกรรมใหม่ๆ เข้ามาใช้ในการพัฒนากระบวนการทำงาน เพิ่มยอดขาย และสร้างธุรกิจใหม่

4. ความตระหนักในการรักษาสิ่งแวดล้อมของผู้บริโภค

คำอธิบาย	ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น	มาตรการจัดการที่สำคัญ
<p>จากผลสำรวจผู้บริโภคทั่วโลกประจำปี 2564 พบว่าผู้บริโภคกว่าร้อยละ 50 ให้ความสำคัญกับประเด็นด้านการเป็นมิตรและตระหนักในการรักษาสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น โดยแสดงออกผ่านการเลือกซื้อสินค้าที่ลดการใช้พลาสติก หรือผ่านกระบวนการผลิตที่ลดการสูญเสีย หรือทำให้เกิดขยะอาหาร (Food Loss and Food Waste) รวมถึงลดการปล่อยคาร์บอนตลอดห่วงโซ่อุปทาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> • บริษัทอาจมีต้นทุนการผลิตที่เพิ่มมากขึ้นจากการปฏิบัติให้สอดคล้องกับแนวโน้มของผู้บริโภค ซึ่งคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรที่น้อยลง ผลิตของเสียที่น้อยลง และมีการนำเอาวัสดุที่กลับมาใช้ใหม่เพิ่มขึ้น • บริษัทอาจมียอดขาย ส่วนแบ่งตลาด หรือฐานลูกค้าลดลง รวมถึงอาจไม่สามารถดึงดูดลูกค้ารายใหม่ได้ เนื่องจากห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าอาจไม่สามารถดำเนินการได้สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้บริโภค 	<ul style="list-style-type: none"> • พัฒนาแนวทางบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานอย่างยั่งยืน (Supply Chain ESG Management Approach) รวมถึงร่วมเป็นภาคีเครือข่ายกับภาครัฐ หรือเอกชน เช่น การเป็นสมาชิก SeaBOS (Seafood Business for Ocean Stewardship) • ยกกระดับกระบวนการเลี้ยงสัตว์และการผลิตสินค้าให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้มากขึ้น เช่น พัฒนานวัตกรรมอาหารสัตว์รักษ์โลก ทำให้ลดปริมาณไนโตรเจนที่ถูกกำจัดออกมาเป็นมูลสัตว์ นำของเสียจากฟาร์มมาใช้ในการผลิตก๊าซชีวภาพ (Biogas) แสวงหาแนวทางลดปริมาณอาหารส่วนเกินและขยะอาหาร รวมไปถึงการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อีกด้วย • พัฒนาผลิตภัณฑ์คาร์บอนต่ำ • ส่งเสริมและพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้วัสดุจากแหล่งที่ยั่งยืน การนำกลับมาใช้ใหม่ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่ช่วยยืดอายุสินค้า เป็นต้น • ลดการใช้กระดาษและพลาสติกในบรรจุภัณฑ์อาหาร

5. ความต้องการด้านมาตรฐานสินค้าที่สูงขึ้น

คำอธิบาย	ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น	มาตรการจัดการที่สำคัญ
<p>การบริโภคสินค้าอย่างรับผิดชอบ และประเด็นด้านความยั่งยืนในห่วงโซ่อุปทาน กลายเป็นหนึ่งในเกณฑ์การตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าของลูกค้าและผู้บริโภค ทำให้บริษัทผู้ผลิตต้องยกระดับมาตรฐานสินค้าและห่วงโซ่อุปทานให้สูงกว่าความคาดหวังของลูกค้าและผู้บริโภค นอกจากนี้ ลูกค้ารายใหญ่อาจเพิ่มเงื่อนไขการซื้อสินค้าที่มากกว่าในอดีต หน่วยงานกำกับดูแลของประเทศปลายทาง หรือองค์กรอิสระอาจออกข้อกำหนด หรือกฎหมายของประเทศเพื่อบังคับใช้มากขึ้น เช่น ข้อตกลงเรื่องความมุ่งมั่นในการเพิ่มสวัสดิภาพไก่ให้ดีขึ้น (Better Chicken Commitment : BCC) ซึ่งมีลูกค้าของบริษัทหลายรายในแถบยุโรปได้ลงนามเข้าร่วมแล้ว และจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องภายในปี 2569 ดังนั้นบริษัทจำเป็นต้องตัดสินใจ วางแผน และเตรียมการล่วงหน้าก่อนการบังคับใช้ เนื่องจากข้อตกลงดังกล่าวมีมาตรฐานที่สูงกว่าหลักปฏิบัติที่บริษัทดำเนินการ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • บริษัทต้องลงทุนในเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตสินค้า หรือปรับปรุงฟาร์มให้สอดคล้องกับมาตรฐาน หรือเงื่อนไขใหม่ ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการลงทุนและดำเนินงานสูงขึ้น รวมถึงอาจต้องทบทวนสูตร และกระบวนการผลิตสินค้าให้ยังคงคุณภาพ และความปลอดภัย • บริษัทอาจเสียโอกาสในการดำเนินธุรกิจ และความสามารถในการแข่งขัน หากไม่สามารถยกระดับห่วงโซ่อุปทานให้สอดคล้องกับความคาดหวัง กฎเกณฑ์ มาตรฐาน หรือข้อตกลงฉบับใหม่ 	<ul style="list-style-type: none"> • สื่อสารต่อผู้มีส่วนได้เสียถึงการปรับเปลี่ยนมาตรฐานการดำเนินงานธุรกิจของบริษัทอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เข้าใจถึงหลักการ เหตุผล และประโยชน์ที่เกิดขึ้นในห่วงโซ่คุณค่า • พัฒนา และยกระดับมาตรฐานอาหารซีพีเอฟ (CPF Food Standard) ให้เป็นระบบเดียวกันตลอดห่วงโซ่อุปทาน • ศึกษาแนวโน้ม ความคาดหวังของสังคมลูกค้า และผู้บริโภคอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำมาปรับใช้ในการดำเนินธุรกิจ

